

Toelichting bij het gewijzigde artikel 2:28 van de APV: Exploitatie openbare inrichting

De bedoeling van de wijziging van dit artikel is om de burgemeester een mogelijkheid te bieden om ook openbare inrichtingen die niet beschikken over een vergunning ingevolge de Drank- en horecawet (DHW) aan een zeker preventief toezicht te onderwerpen. Anders dan bij inrichtingen die vallen onder de werking van de DHW, de zogenaamde 'natte horeca', kunnen ondernemers van snackbars en dergelijke, de 'droge horeca', niet vooraf getoetst worden en hoeven zij niet aan te tonen dat zij 'niet van slecht levensgedrag zijn'. Ook kunnen zij niet onderworpen worden aan een toets van de Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur. Zonder vergunningstelsel is het namelijk niet mogelijk om de Wet Bibob toe te passen en de ondernemer hieraan te toetsen. Verder dient invoering van een exploitatiestelsel ter bescherming van het woon- en leefklimaat.

Artikelsgewijze toelichting

In artikel 1 wordt een algemeen exploitatieverbod ingesteld.

In artikel 2 wordt de burgemeester de mogelijkheid geboden in een aanwijzingsbesluit bepaalde soorten openbare inrichtingen uit te zonderen van het verbod. Te denken valt aan musea, bedrijfskantine, bedrijfsrestaurant, of zorginstelling.

In artikel 3 wordt de burgemeester de mogelijk geboden om de natte horeca gedurende een door hem te bepalen periode uit te zonderen van het exploitatiestelsel. Dit omdat de ondernemers van dit soort inrichtingen al worden getoetst en om de administratieve lasten voor deze ondernemers te beperken tot één vergunning.

Lid 4 spreekt voor zich. Het moet uiteraard gaan om voorschriften ter bescherming van woon- en leefklimaat en de openbare orde.

Met de bepaling van lid 5 wordt geborgd dat er steeds iemand in de inrichting aanwezig is die zeggenschap heeft over de bedrijfsvoering.

Lid 6 spreekt voor zich.

Met de bepaling van lid 7 wordt de toetsing van de persoon van de exploitant, de beheerder en leidinggevende vastgelegd. Het is een imperatieve bepaling. Indien een persoon niet aan de eisen voldoet, wordt de vergunning geheel of gedeeltelijk geweigerd.

Ook lid 8 is imperatief van aard, met dien verstande dat wanneer één van de weigeringsgronden zich voordoet, de vergunning volledig wordt geweigerd.

Lid 9 is regelend van aard; de burgemeester kan de vergunning weigeren als de exploitatie in strijd komt met bepalingen op het vlak van de ruimtelijke ordening, zoals een bestemmingsplan, een beheersverordening of een exploitatieplan.

Lid 10 spreekt voor zich. Dit is weer een bepaling van dwingend recht.

De leden 11 en 12 zijn daarentegen van regelend recht.

Lid 13 spreekt voor zich.

In lid 14 is vastgelegd dat de burgemeester overgangsrecht opstelt. In het op te stellen overgangsrecht wordt bepaald op welke manier de nieuwe regels voor reeds gevestigde droge horecaondernemers gaan gelden.

Met lid 15 wordt voorkomen dat exploitatievergunning van rechtswege worden verleend als de behandeltermijn wordt overschreden.